

ספר
צ'יז אהרון

עניני נישואין
ועניני חג הפסח וועוד

קונטראס
סיפורים נפלאים
מרבותינו הקוה"ט ז"ע שעדיין לא נדפסו
מכת"ק הרה"ק ר' יצחק ממעלין ז"ע ועוד
נספחים לספר 'בית חיין'

ו"ל במחדורות דוגמא
לרגל שמחת בית צדיקים
שמחת נישואין החתן המופלג הרב יוסף אשר שליט"א
בן מורהנו הגה"צ אדמו"ר מוצאנז שליט"א
ג' ניסן תשפ"א

הוזדמנויות. בפעם הראשונה היה בעת חתונת בנו הרב שמעי, עם אחות, שהיה בעיר מעлиз, זמן קצר לפני מלחמת העולם הראשונה.

התנהג ברוב פשוטות ותמיינות, ואת כל מי שפגש קירב בכבוד גדול ובענווה. למרות היותו אחד מהרבנים המפוארים במדינה, וממלא מקום על כסא כבודו של זקינו הגדל והמפורסם הדברי חיים ז"ל, והיה ענייו גדול.

ופעם אחת הייתה אצלו על ש"ק בעיר קראנץ, ואז לא התפנה כלל לעסוק עם ענייני הרעביסטיעווע, כי היה תמיד איש חולה וחלש, וביום י"ז תמוז התענה למרות כן. (השאר חסר)

נאמן לסמור עד ההלכה

בשנת תרפ"א נהנית מהתורה והקדושה שלו (הרה"ק מהרא"ל מצאנז), למרות בעבודת עריכת השלחן לא היה נהגו כן אצל המשפחה שלנו, עכ"ז הפשטות שלו שבאה את ליבי ונמשכתו אליו. וגם זכיתו שהיה לי הזדמנות להתקבל אצלו לנאמן ואיש חשוב, שהמליץ עליו שלא בפירוש, וסמך עליו על נאמנותי.

המעשה היה בשנת תרצ"ב, כאשר באתי מאמריקה, והייתי אז בעיר צאנז על היום דהילולא של הרב הקדוש הדברי חיים זצוק"ל, שחל להיות ביום העשרי של ימי הספירה^{c)}.

גיסי הנ"ל^{ca)} היה לו הצלחה וחיים טובים במכירת יין הנעשה מציימוקים, וסיבת הדבר היה, ען כי בפולין לא גדו ענבי יין, והיין

---

c) כ"ה ניסן.

ca) הרה"צ ר' שמעי זצ"ל ה"ד, בן הרה"ק מהרא"ל מצאנז זיע"א וחתן הרה"ק ר' נפתלי ממעליז זיע"א.

ספרדים נפלאים

שהובא מאונגרין ורומעניא עלה ביוקר גדול, וע"כ היו עושים יין צימוקים. והיו רבנים שאמרו שהצימוקים הקטנים אין להם גרעין בתוכם, וא"כ אינם פרי עץ הגפן, אלא רק ענבים הצמחיים על הארץ, וכן אין לבך עליהם בורא פרי הגפן.

גם הסאנדזער רב החמיר על עצמו שלא לבך עליהם בורא פרי הגפן. וגייס התאנח לפניו, כי אינו יכול למכור יותר את היין צימוקים שהוא עושה, יعن שאביו אינו סומך עליהם לבך בורא פרי הגפן.

אמנם אני ידעת מהייתי באמריקה, כי באמת גם הצימוקים הקטנים יש להם גרעין, ורק הם רכים מאד, עד שאינם נרגשים כלל בעת האכילה. ואמרתי זאת לגיסי, ובעמעו זאת נעשה מלא שמחה.

בעת הסעודה, צייתי להעמיד יין, כמו שנוהג אצל הרביס, ואמר אז גיסי לאביו, מה שאמרתי לו על דבר היין צימוקים. ושאל אותו אביו על כך, ואמרתי לו שבודאי כנים הדברים, והא ראייה, שיקח כמה צימוקים וירתיהם לבשל אותם, ואז יוכל להראות את הגרעין שלהם.

כאשר שמע כן הרב,לקח מיד הכוס הקטן של היין צימוקים, ובירך עליהם בורא פרי הגפן. וגייסי הודה לי מאד, ואמר לי שגם אם הייתה מביא לו כל דבר אמריקה לא הייתה להועיל לו יותר מדבר זה, שהheid על כשרות היין צימוקים לבך עליהם בורא פרי הגפן.

�דבר זה היה לי לקורת רוח רבה, שהסאנדזער רב שינה טעמו ועמדתו בהלכה, משום דברי עדותי.